

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Urtos/6/2016                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 9016898332                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 09.11.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Alena Šišková            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:9016898332.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci proti odsúdenému X. S., v konaní o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vykonávaného na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. decembra 2015, sp. zn. 1Ntc 15/2015, o uznaní a výkone rozsudku Krajského súdu Korneuburg, Rakúska republika z 13. novembra 2014, sp. zn. 505Hv 103/14p, v spojení s rozsudkom Vyššieho Krajského súdu Viedeň, Rakúska republika z 12. marca 2015, sp. zn. 18Bs 39/15i, na neverejnóm zasadnutí konanom 9. novembra 2016, o sťažnosti odsúdeného X. S. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 17. augusta 2016, sp. zn. 1Ntc 15/2015, takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného X. S. sa z a m i e t a.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 17. augusta 2016, sp. zn. 1Ntc 15/2015, zamietol podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov s použitím § 415 ods. 1 Trestného poriadku a s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, žiadosť odsúdeného X. S., o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky uloženého mu rozsudkom Krajského súdu Korneuburg z 13. novembra 2014, sp. zn. 505Hv 103/14p, v spojení s rozsudkom Vyššieho Krajského súdu Viedeň z 12. marca 2015, sp. zn. 18Bs 39/15i, uznaného a vykonávaného rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 9. decembra 2015, sp. zn. 1Ntc 15/2015, právoplatným 19. februára 2016 a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 21. augusta 2014, sp. zn. 1T 212/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 18. septembra 2014.

Krajský súd v Bratislave napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že formálnu podmienku pre podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený splnil po tom, ako vykonal polovicu uloženého trestu. K materiálnej podmienke uviedol, že odsúdený má 17 (sedemnást') záznamov v registri trestov, má absenciu pracovných návykov, na základe čoho súd dospel k záveru, že práve neschopnosť

odsúdeného dlhodobo sa zaradiť do pracovného života bola determinujúcim faktorom jeho trestnej činnosti. Krajský súd v Bratislave zároveň dospel k záveru, že požiadavka pozitívnej prognózy správania odsúdeného na slobode splnená nebola.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas a riadne odsúdený X. S. sťažnosť (č. l. 194 spisu), ktorú následne podaním z 31. októbra 2016 odôvodnil.

Uviedol, že z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trnava z 22. júla 2016 vyplýva, že odsúdený si povinnosti plnil v rámci možnosti ústavu, na požadovanej úrovni. Sám o sebe uviedol, že vždy bol v ústave zaradený do práce (pracovisko Terminál), kde sa snažil dodržiavať pokyny majstra a tým aj plniť program zaobchádzania. Poukázal na skutočnosť, že do práce môže byť odsúdený zaradený po schválení komisiou, ale nie vždy to je možné a prechodné, nakoľko na prácu čaká veľmi veľa odsúdených. V tejto súvislosti poukázal na odsúdených, ktorí nejavia o prácu záujem, ale uvedené sa netýka osoby odsúdeného S.. Ďalej poukázal na skutočnosť, že bol sedemnásť 17 (sedemnásť) razy súdne trestaný, je si vedomý toho, že to nie je málo, avšak svoj dlh spoločnosti splatil, a preto požiadal súd, aby prihliadol na prítomnosť a nie minulosť odsúdeného, ktorá ho veľmi mrzí a dávno všetko oľutoval. K účelovému správaniu odsúdený uviedol, že každý jeden človek sa správa účelovo, či je na slobode, v ústave, v práci, v rodine atď. Človek musí robiť veci účelovo, alebo správať sa účelovo, inak by nemal o chvíľu prácu, výplatu a hlavne domov a rodinu.

Poukázal na príklad jedného odsúdeného, jeho trest bol 12 (dvanásť) rokov, bol prvotrestanec, vo výkone trestu je momentálne ôsmy rok a ani raz za ten čas nebol potrestaný disciplinárne, približne 9 (deväť) razy bol disciplinárne odmenený, každý mesiac mal pravidelné návštevy rodiny, pracovne bol zaradený počas celého výkonu trestu, zapájal sa do ústavných aktivít a pracoval nad rámec. V strednom stupni strázenia bol v diferenciacnej skupine A, hodnotenie mal priaznivé a pri preradení do minimálneho stupňa strázenia prešiel na štvrtý 4 (štvrtý) raz počas vyše troch rokov, kde mu bolo súdom stále vytýkané to isté, t. j. účelové správanie. Je preto toho názoru, že ak takýto odsúdený s hodnotením A neprešiel z basy do basy, čo si má tento odsúdený potom pomyslieť, ak bude podávať žiadosť o podmienené prepustenie. Odsúdený sa môže vo výkone trestu akokoľvek snažiť, ale po podaní žiadosti o podmienené prepustenie súd žiadosť zamietne, či máte kladné alebo záporné vyhodnotenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného X. S. nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisu zistil, že krajský súd rozhodol v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdeného zamietol.

Rovnako ako krajský súd, aj Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že u odsúdeného sú naplnené formálne podmienky pre podmienené prepustenie.

Rozhodujúcim kritériom z hľadiska posúdenia dotknutého trestného činu ako prečinu, zločinu alebo

obzvlášť závažného zločinu vo vzťahu k podmienke výkonu určitej časti trestu pri podmienenom prepustení (§§ 66 - 67 Trestného zákona) je právna kvalifikácia podľa cudzieho rozhodnutia, ktoré bolo uznané príslušným súdom Slovenskej republiky, a to z hľadiska kritérií uvedených v §§ 10 a 11 Trestného zákona (rozhodnutie č. 13 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2016).

Pri právnej kvalifikácii podľa uznaného rozhodnutia (trestný čin krádeže vlámaním sčasti v štádiu pokusu, sčasti dokonanej podľa § 127, § 129 č. 1, § 15 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka - č. l. 58 spisu) ide o úmyselný trestný čin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov - sadzba 6 mesiacov až 5 rokov podľa § 129 rakúskeho Trestného zákonníka (č. l. 4 spisu). Ide teda o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona), čomu zodpovedá lehota pre podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorá plynie od 6. októbra 2014 (uznesenie o započítaní - č. l. 84 spisu). Podmienka výkonu jednej polovice trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený vo výmere troch rokov a šesť mesiacov, bola preto splnená 6. júla 2016.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky podmieneného prepustenia, hoci sú sčasti splnené (odsúdený síce preukazuje snahu po polepšení, ústavom na výkon trestu odňatia slobody je hodnotený celkovo kladne, čiastočne plní stanovené ciele programu zaobchádzania (č. l. 181 spisu), napriek týmto skutočnostiam je v neprospech odsúdeného jeho veľmi početná (opakovaná) trestná činnosť s počtom 17 záznamov (odpis registra trestov - č. l. 155 spisu a nasl.), na ktorú poukázal aj krajský súd a v podrobnostiach na rozhodnutie Najvyšší súd Slovenskej republiky aj odkazuje. Opakované páchanie druhovo identickej trestnej činnosti - krádeže, svedčí o tom, že v jeho prípade nemožno očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život. Sám riaditeľ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Hrnčiarovciach nad Parnou v hodnotení odsúdeného uviedol, že „resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania nepriaznivá (recidíva, dlhodobá nezamestnanosť, v minulosti závislosť, ústavná výchova“. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto smere udáva, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je namieste len v tom prípade, ak vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré môžu mať v rámci konania o podmienenom prepustení význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie riadny život, čo vyššie uvedené hodnotenie ústavu a závery súdu, najmä odpis registra trestov, priamo vylučuje. Samotnou okolnosťou, ktorá má nepochybne veľký význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho prípadnej trestnej činnosti. Hoci teda odsúdený v podanej sťažnosti navrhuje, aby súd neprihliadal na minulosť odsúdeného, ale „pozeral“ vo svetle prítomnosti života odsúdeného, Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto smere udáva, že isteže nemožno paušálne dospieť k záveru, že u odsúdených s početnou kriminálnou minulosťou už podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neprichádza do úvahy; nemožno však abstrahovať (odmyslieť si) skutočnosť, že s ohľadom na túto kriminálnu minulosť bude splnenie materiálnej podmienky, t. j. že bude odsúdený S. viesť riadny život, skôr veľmi výnimočné. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky nemal za preukázané splnenie druhej, a to materiálnej podmienky, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného X. S. postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.